Kære Husarer,

Som nyudnævnt næstformand i Gardehusar Foreningen Jylland har jeg fået en klar og ærlig opgave: Vi skal have flere kræfter ind i foreningen, og vi skal have dem til at blive hængende.

Det er en opgave, der ikke ligefrem bliver løst sovende, og sandheden er, at den jyske afdeling af foreningen kun kan leve videre, så længe der er nogen, der gider at bære kvartermærket videre.

Som husarer kommer vi fra et gammelt og traditionsrigt regiment, og disse traditioner har vi alle været med til at holde i live, om så man måtte have tjent i Næstved eller Slagelse, har vi alle på et tidspunkt været en del af et fællesskab, der er større end os selv.

Men hvad ville det sige at være Husar? At være husar er en titel man gør sig fortjent til. Man er ikke født husar, og man kan ikke købe sig til titlen. Der er kun én måde at blive husar, og det er igennem flid og hårdt arbejde, noget som alle os, der har tjent i regimentet, kender til. Det er så specielt, at selv hvis man prøver at forklare det til andre, ville det stadig kun være os, der virkelig forstod det. De endeløse arbejdsdage, vores livslange kammeratskaber og vores uendelige kærlighed til heste, krudtslam og champagne er noget kun vi husarer har delt med hinanden.

Men hvordan holder vi liv i disse traditioner efter endt tjeneste?

Gardehusarregimentet er det regiment i Danmark med størst geografisk spredning blandt tilkommende soldater. I en deling kan spredningen af husarernes oprindelse strække sig fra Skagens kyster til Bornholm. Alene det fortæller noget om, hvor særlige vi er.

Denne geografiske spredning er dog med til at skabe mindre problemer for os i Jylland, da distancen i sidste ende kan komme til at splitte os ad, hvis ikke vi står skulder ved skulder for at holde sammen. Derfor ærgrer det mig at se vores jyske forening langsomt smuldre ud i hver sin ende af Jyllands mørke kroge.

Derfor laver jeg dette udkald til alle jyske- og Jyllands bosatte husarer.

Jeg har brug for jeres hjælp til at puste nyt liv i gløderne, så foreningen endnu en gang kan bryde op af asken og blomstre. Selvom jeg er relativt ny i foreningsarbejdet, bringer jeg mange idéer til bordet. Dog er jeg også bevidst om, at jeg ikke kan gøre det alene.

Derfor har jeg brug for jeres hjælp – både de erfarne og de unge. Jeg har kort sagt brug for jeres idéer, jeres energi og jeres vilje til at række ud til den næste generation husarer.

Min vision for vores forenings fremtid er, at den bliver et sted, hvor alle kan mødes i Husaråndens navn til ikke kun et broderskab men et fællesskab for både mænd og kvinder, hvor vi alle er lige om at være husarer og hylde vores traditioner. Et sted hvor man kan opretholde kontakten til sine fjerntboende kammerater, møde nye og gamle husarer, skabe et netværk og danne nye broer, som også ville kunne gavne dig uden for foreningens gøremål.

Lad os sørge for, at Husarånden ikke bare alene overlever i Jylland, men at den spreder sine vinger igen med nye stærke kræfter. Jeg glæder mig til at møde jer alle sammen både til kaffen og til de nye ting, vi skal være en del af sammen.

Jeg ønsker at høre alle jeres idéer - så tøv endelig ikke med at kontakte mig, hvis du har spørgsmål eller en tanke at bidrage med.

En gang husar, altid husar!

Hilsen GH Korup/Louie Marinus Bøgh Ottesen
Tlf. 61 26 53 66
Mail: huahualouie@gmail.com